

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi R. T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 7 sierpnia 2009 r., sygn. akt XI C (...) [XI WSC (...)]

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej „N.(...)” w W. przeciwko R. T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 listopada 2010 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Pozwany R. T. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 7 sierpnia 2009 r. [sygn. akt XI C (...)] w sprawie o zapłatę. Kwestionowane orzeczenie zaskarżył w całości, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego (art. 45 a ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne) oraz przepisów postępowania (art. 328 § 2 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c., w sytuacji gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia uzależniona jest od istnienia

wyjatkowego wypadku polegającego na występowaniu niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że za wypadek wyjątkowy, o którym mowa w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c., można uznać - przykładowo - nieskorzystanie przez stronę z przysługującego jej środka zaskarżenia z powodu ciężkiej choroby, katastrofy, klęski żywiołowej lub błędnej informacji udzielonej przez pracownika sądu (postanowienie z dnia 2 lutego 2006 r., I CNP 4/06, OSNC 2006/6/113). Skarżący nie wykazał, że jakkolwiek wyjątkowy wypadek występuje w jego sprawie.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy częściowo uwzględnił powództwo o zapłatę czynszu i opłat za centralne ogrzewanie z tytułu przysługującego pozwanemu lokatorskiego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego. W przedmiotowej sprawie - jak sam skarżący podaje - była możliwość zaskarżenia wyroku Sądu Rejonowego, istniała zatem możliwość jego uchylecia lub zmiany. Skarżący wniósł od tego wyroku apelację, która została odrzucona postanowieniem z dnia 26 listopada 2009 r., a zażalenie na to postanowienie zostało oddalone. Skarżący nie wykazał, że jakkolwiek wyjątkowy wypadek występuje w sprawie. Nie jest wyjątkowym wypadkiem, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., wskazywana przez skarżącego jego bardzo trudna sytuacja materialno-finansowa. W istocie skarżący - jak sam słusznie wskazuje - zastępuje skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia środka odwoławczego przysługujące od wyroku sądu pierwszej instancji na zasadach ogólnych.

Jeżeli strona miała obiektywną możliwość skorzystania z instancji odwoławczej i z tej możliwości nie skorzystała z przyczyn leżących po jej stronie, to skarga jest niedopuszczalna (art. 424⁸ § 2 k.p.c.). Następuje to zarówno przy świadomej rezygnacji z wniesienia środka odwoławczego, jak i przy zawinionej przez stronę niemożności skorzystania z takiego środka (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2008 r., V CNP 187/07; OSNC-ZD 2008/4/107).

Wobec powyższego na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił skargę.